EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فصول في الصيام والتراويح والزكاة

Fuṣūl fī al-ṣiyām wa-l-tarāwīḥ wa-l-zakāh

POST, TARĀWĪḤ ȘI ZAKĀT

Muḥammad ibn Ṣāliḥ
al-ʿUthaymīn

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Capitole despre post, rugăciunea tarāwīḥ și zakāt

فصول في الصيام والتراويح والزكاة

Fuṣūl fī al-ṣiyām wa-l-tarāwīḥ wa-l-zakāh

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: فصول في الصيام والتراويح والزكاة
Ediția I
Traducerea în limba română © Institutul Tawhid, 2026.
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Fuṣūl fī al-ṣiyām wa-l-tarāwīḥ wa-l-zakāh. Textul original arab.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Prefață 1
1 Rânduiala postului 2
2 Înțelepciunea și foloasele postului 5
3 Postul bolnavului și al călătorului 8
Boala de durată, fără nădejde de vindecare 8
Boala trecătoare 9
Călătorul 10
4 Lucrurile care strică postul 13
5 Rugăciunea tarāwīḥ 17
6 Zakātul și foloasele sale 20
Foloase religioase 22
Foloase morale 24
Foloase sociale 24
Bunurile pentru care se datorează zakātul 25
7 Cei care pot primi zakātul 27
8 Zakāt al-fiṭr 31
Glosar 33
Bibliografie 34
Indice 35

Prefață

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător!

Toată lauda I se cuvine lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim înaintea Lui. Căutăm la El adăpost de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe cel călăuzit de Allah nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze pe el, familia și companionii săi și pe cei care îi urmează în bine până în Ziua Judecății și să le dăruiască pace!

Acestea fiind spuse, cu prilejul sosirii binecuvântatei luni Ramaḍān, le oferim fraților noștri musulmani capitolele care urmează. Îl rugăm pe Allah Preaînaltul ca lucrarea noastră să fie făcută numai pentru El, potrivită Legii Sale și folositoare făpturilor Sale. El este Darnic și Generos.

1. Rânduiala postului.
2. Înțelepciunea și foloasele lui.
3. Postul bolnavului și al călătorului.
4. Lucrurile care strică postul.
5. Rugăciunea tarāwīḥ.
6. Zakātul și foloasele sale.
7. Cei care pot primi zakātul.
8. Zakāt al-fiṭr.

1 Rânduiala postului

Postul din Ramaḍān este o obligație statornicită prin Cartea lui Allah Preaînaltul, Sunnah Trimisului Său, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, și consensul musulmanilor. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن كَانَ
مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۚ وَعَلَى ٱلَّذِينَ
يُطِيقُونَهُۥ فِدۡيَةٞ طَعَامُ مِسۡكِينٖۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥۚ
وَأَن تَصُومُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ شَهۡرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِيٓ
أُنزِلَ فِيهِ ٱلۡقُرۡءَانُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡهُدَىٰ
وَٱلۡفُرۡقَانِۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهۡرَ فَلۡيَصُمۡهُۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا
أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلۡيُسۡرَ وَلَا

يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُواْ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴿

O, voi cei care credeți! V-a fost prescris postul, așa cum le-a fost prescris celor de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți evlavie. Un număr anumit de zile. Cel dintre voi care este bolnav ori se află în călătorie să postească un număr egal de alte zile. Cei care îl pot ține trebuie să dea ca răscumpărare hrana unui sărman. Iar cel care face de bunăvoie mai mult bine, este mai bine pentru el. Să postiți este mai bine pentru voi, dacă ați ști! Luna Ramaḍān este cea în care a fost coborât Coranul, călăuzire pentru oameni și dovezi limpezi ale călăuzirii și deosebirii. Cel dintre voi care ajunge luna să o postească, iar cel care este bolnav ori se află în călătorie să postească un număr egal de alte zile. Allah voiește pentru voi ușurința și nu voiește pentru voi greutatea, ca să împliniți numărul de zile și să-L preamăriți pe Allah pentru că v-a călăuzit și pentru ca voi să fiți mulțumitori.

Coranul 2:183-185

Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Islamul este clădit pe cinci: mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este robul și Trimisul Său, împlinirea rugăciunii, plata zakātului, pelerinajul la Casă și postul din Ramaḍān.”

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[1]

Într-o variantă a lui Muslim, ordinea este: *„postul din Ramaḍān și pelerinajul la Casă”*.[2]

Musulmanii au ajuns la consens că postul din Ramaḍān este obligatoriu. Cel care îi neagă obligativitatea este un necredincios apostat. I se cere să se căiască; dacă se căiește și îi recunoaște

1 Relatat de al-Bukhārī, Cartea credinței, capitolul despre cuvintele Profetului: „Islamul este clădit pe cinci”, nr. 8; și de Muslim, Cartea credinței, capitolul despre stâlpii Islamului și marile sale temelii, nr. 16.

2 Ṣaḥīḥ Muslim, Cartea credinței, nr. 16.

obligativitatea, este primit, iar dacă nu, este ucis în starea de necredință.

Postul din Ramaḍān a fost impus în al doilea an de la Hijrah, iar Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a postit nouă luni de Ramaḍān. Postul este obligatoriu pentru orice musulman ajuns la pubertate, în deplinătatea facultăților mintale.

Necredinciosului nu-i este cerut postul și postul lui nu este primit până când nu îmbrățișează Islamul. Copilului nu-i este obligatoriu până când ajunge la pubertate. Aceasta se constată prin împlinirea vârstei de cincisprezece ani, apariția părului pubian sau eliminarea spermei în somn ori în alt fel. La fată se adaugă menstruația. Când apare unul dintre aceste semne, copilul a ajuns la pubertate. Totuși, copilul este îndemnat să postească dacă poate fără să fie vătămat, pentru a se deprinde și a se obișnui cu postul.

Cel lipsit de facultățile mintale din pricina nebuniei, a unei tulburări a creierului ori a altceva asemănător nu este obligat să postească. Astfel, dacă un vârstnic este confuz și nu mai deosebește lucrurile, nu-i sunt cerute nici postul, nici hrănirea sărmanilor.

2 Înțelepciunea și foloasele postului

Printre numele lui Allah Preaînaltul se află *„Cel Înțelept”* — al-Ḥakīm. Înțeleptul este cel care are înțelepciune, iar înțelepciunea înseamnă a face lucrurile desăvârșit și a le așeza la locul lor. Acest nume al Său cere ca tot ceea ce Allah Preaînaltul a creat ori a legiuit să aibă o înțelepciune deplină, cunoscută de cei care o cunosc și necunoscută de cei care nu o cunosc.

Postul, pe care Allah l-a legiuit și l-a impus robilor Săi, are mari înțelepciuni și numeroase foloase.

Una dintre înțelepciunile postului este că el reprezintă o adorare prin care robul se apropie de Domnul său, renunțând la lucrurile iubite în chip firesc: mâncarea, băutura și relațiile conjugale. El caută astfel mulțumirea Domnului său și dobândirea sălașului cinstirii Sale. Se vede astfel că dă întâietate celor iubite de Domnul său înaintea celor iubite de sufletul său și Vieții de Apoi înaintea vieții lumești.

O altă înțelepciune a postului este că el duce la evlavie, dacă cel care postește își împlinește îndatoririle postului. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ﴾

O, voi cei care credeți! V-a fost prescris postul, așa cum le-a fost prescris celor de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți evlavie.

Coranul 2:183

Celui care postește i se cere să aibă evlavie față de Allah, adică să-I împlinească poruncile și să se ferească de interdicțiile Sale. Acesta este scopul cel mai înalt al postului. Nu se urmărește chinuirea celui care postește prin renunțarea la mâncare, băutură și relații conjugale. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Cine nu renunță la vorbele mincinoase, la faptele legate de ele și la purtarea nechibzuită, Allah nu are nevoie să renunțe la mâncarea și băutura sa."

Relatat de al-Bukhārī.[3]

„Vorbele mincinoase" cuprind orice vorbire interzisă: minciuna, bârfa, insulta și celelalte fapte oprite.

„Faptele legate de minciună" înseamnă orice faptă interzisă: agresarea oamenilor prin trădare, înșelăciune, lovirea trupurilor, luarea averilor și altele asemenea. Aici intră și ascultarea celor interzise: cântece oprite și maʿāzif, adică instrumente de divertisment. *„Purtarea nechibzuită"* înseamnă ușurătatea, îndepărtarea de dreapta purtare în vorbă și în faptă. Dacă cel care postește urmează cerințele acestui verset și ale acestui hadith, postul îi educă sufletul, îi șlefuiește caracterul și îi îndreaptă purtarea. Ramaḍānul nu se încheie fără să-l fi influențat profund, într-un chip vizibil în sufletul, caracterul și purtarea sa.

O altă înțelepciune a postului este că omul bogat înțelege cât de mare este binefacerea lui Allah asupra sa prin avere. Allah, Binecuvântat și Preaînalt, i-a ușurat dobândirea hranei, băuturii și relațiilor conjugale pe care le dorește, pe care El le-a îngăduit prin Legea Sa și i le-a înlesnit prin hotărârea Sa. Astfel, el Îi mulțumește Domnului său pentru această binefacere și își amintește de fratele său sărac, căruia nu-i este ușor să le dobândească, arătându-i dărnicie prin milostenie și binefacere.

O altă înțelepciune a postului este deprinderea stăpânirii sufletului, astfel încât omul să-l poată conduce către ceea ce îi aduce binele și fericirea în această viață și în Viața de Apoi. El se

3 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, capitolul despre cel care nu renunță la vorbele mincinoase și la faptele legate de ele în timpul postului, nr. 1903.

îndepărtează astfel de a fi asemenea unui animal, neputincios să-și oprească sufletul de la plăceri și pofte atunci când binele său cere aceasta.

Printre înțelepciunile postului se află și foloasele pentru sănătate care rezultă din reducerea hranei, odihnirea aparatului digestiv pentru o anumită perioadă, sedimentarea unor reziduuri și umori vătămătoare trupului și altele.

3 Postul bolnavului și al călătorului

Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ﴾

Cel care este bolnav ori se află în călătorie să postească un număr egal de alte zile. Allah voiește pentru voi ușurința și nu voiește pentru voi greutatea.

Coranul 2:185

Bolnavii sunt de două feluri.

Boala de durată, fără nădejde de vindecare

Cel a cărui boală este permanentă, continuă și nu se întrevede să dispară, precum cancerul, nu trebuie să postească, deoarece nu se întrevede o stare în care ar putea să o facă. El hrănește însă câte un sărman pentru fiecare zi. Poate aduna un număr de sărmani egal cu numărul zilelor și le poate oferi cina ori prânzul, așa cum făcea Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, când a îmbătrânit. Sau poate împărți alimente unui număr de sărmani egal cu numărul zilelor, câte un sfert de ṣāʿ profetic fiecăruia, adică o greutate de jumătate de kilogram și zece grame de grâu bun. Este bine să alăture ceva cu care să-l mănânce, carne ori grăsime. La fel procedează vârstnicul neputincios să postească: hrănește câte un sărman pentru fiecare zi.

Boala trecătoare

Cel a cărui boală este trecătoare și pentru care există nădejde de vindecare, precum febra și altele asemenea, poate fi în trei situații.

Prima situație: postul nu-i este greu și nu-l vatămă. Atunci trebuie să postească, fiindcă nu are nicio scuză.

A doua situație: postul îi este greu, dar nu-l vatămă. Atunci este nerecomandat să postească, deoarece renunță la înlesnirea lui Allah Preaînaltul și se împovărează pe sine.

A treia situație: postul îl vatămă. Atunci îi este interzis să postească, deoarece și-ar pricinui singur vătămare. Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا﴾

Nu vă ucideți pe voi înșivă! Allah este Îndurător față de voi.
Coranul 4:29

Și a spus:

﴿وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ﴾

Nu vă aruncați cu propriile mâini în pieire!
Coranul 2:195

Într-un hadith, Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus: *„Nu trebuie pricinuită vătămare și nici răspuns prin vătămare."* Relatat de Ibn Mājah și al-Ḥākim. Al-Nawawī a spus: *„Are căi de transmitere care se întăresc unele pe altele."*[4]

Faptul că postul îl vatămă pe bolnav se cunoaște fie din ceea ce simte el însuși, fie din aprecierea unui medic de încredere.

4 Relatat de Aḥmad, 1/313, nr. 2867, și 5/327; de Ibn Mājah, Cartea judecăților, capitolul despre cel care construiește pe proprietatea sa ceva care îi vatămă vecinul, nr. 2341; și în al-Mustadrak al lui al-Ḥākim, Cartea vânzărilor, nr. 2345. Al-Ḥākim l-a socotit autentic după condițiile lui Muslim, iar al-Dhahabī a fost de acord.

Ori de câte ori un bolnav din această categorie nu postește, el recuperează numărul zilelor nepostite după vindecare. Dacă moare înainte să se vindece, recuperarea nu i se mai cere, deoarece obligația bolnavului era să postească un număr de alte zile, la care el nu a mai ajuns.

Călătorul

Călătorii sunt de două feluri.

Primul: cel care călătorește pentru a ocoli postul. Acestuia nu-i este permis să întrerupă postul, deoarece șiretlicurile pentru ocolirea obligațiilor lui Allah nu le înlătură.

Al doilea: cel care nu urmărește aceasta. El poate fi în trei situații.

Prima situație: postul îi provoacă o greutate foarte mare. Atunci îi este interzis să postească. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, postea în timpul expediției de cucerire a Meccăi. I s-a spus că postul le devenise greu oamenilor și că ei așteptau să vadă ce va face. După rugăciunea de ʿașr a cerut un vas cu apă și a băut, în timp ce oamenii îl priveau. Apoi i s-a spus că unii continuaseră să postească, iar el a spus: *„Aceia sunt neascultătorii! Aceia sunt neascultătorii!”* Relatat de Muslim.[5]

A doua situație: postul îi provoacă o greutate care nu este foarte mare. Atunci este nerecomandat să postească, deoarece renunță la înlesnirea lui Allah Preaînaltul și se împovărează pe sine.

A treia situație: postul nu-i este greu. Atunci alege ceea ce îi este mai ușor: să postească ori să nu postească, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ﴾

Allah voiește pentru voi ușurința și nu voiește pentru voi greutatea.
Coranul 2:185

5 Relatat de Muslim, Cartea postului, capitolul despre îngăduirea postului și a întreruperii sale în Ramaḍān pentru călător, nr. 1114.

Voirea are aici înțelesul de iubire.
Dacă ambele îi sunt la fel de ușoare, postul este mai bun, fiindcă aceasta a fost fapta Profetului, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. În Ṣaḥīḥ Muslim, Abū al-Dardāʾ, Allah să fie mulțumit de el, a spus:

„Am plecat cu Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, în Ramaḍān, pe o căldură atât de mare încât fiecare dintre noi își punea mâna pe cap din pricina arșiței. Nimeni dintre noi nu postea în afară de Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, și ʿAbd Allāh ibn Rawāḥah."[6]

Călătorul se află în călătorie din clipa în care iese din localitatea sa până când se întoarce în ea. Chiar dacă rămâne o vreme în localitatea în care a călătorit, el rămâne călător câtă vreme intenționează să nu se stabilească acolo după împlinirea scopului pentru care a mers. El beneficiază de înlesnirile călătoriei chiar dacă șederea se prelungește, deoarece de la Profet, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, nu s-a transmis stabilirea unui termen după care călătoria ar înceta. Regula de bază este că starea de călătorie și rânduielile ei continuă până când există o dovadă că ea a încetat și că rânduielile ei nu se mai aplică.

Nu există deosebire, în privința înlesnirilor călătoriei, între o călătorie ocazională — pentru ḥajj, ʿumrah, vizitarea unei rude, comerț ori altceva asemănător — și călătoria continuă, precum aceea a șoferilor de taxi sau de alte vehicule mari. Când ies din localitatea lor, ei sunt călători și le este îngăduit ceea ce le este îngăduit celorlalți călători: să nu postească în Ramaḍān, să scurteze rugăciunile de patru unități la două și, când este nevoie, să reunească ẓuhr cu ʿaṣr și maghrib cu ʿishāʾ. Este mai bine pentru ei să nu postească dacă le este mai ușor, urmând să recupereze zilele iarna. Acești șoferi au o localitate de care aparțin: când sunt acolo, sunt rezidenți și au drepturile și

6 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, capitolul despre postul și întreruperea lui în călătorie, nr. 1945; și de Muslim, Cartea postului, capitolul despre alegerea între post și întreruperea lui în călătorie, nr. 1122.

obligațiile rezidenților; când călătoresc, sunt călători și au drepturile și obligațiile călătorilor.

4 Lucrurile care strică postul

Lucrurile care strică postul sunt șapte.

Primul: raportul sexual, adică pătrunderea organului bărbătesc în organul femeiesc. Când cel care postește are un raport sexual, postul său se strică. Dacă aceasta se petrece în timpul zilei, în Ramaḍān, iar postul îi este obligatoriu, el datorează ispășirea cea aspră din pricina gravității faptei sale: eliberarea unui rob; dacă nu găsește, postul a două luni consecutive; iar dacă nu poate, hrănirea a șaizeci de sărmani. Dacă postul nu-i era obligatoriu, precum în cazul călătorului care are raporturi cu soția în timp ce postește, el trebuie să recupereze ziua, fără să datoreze ispășirea.

Al doilea: eliminarea spermei prin atingere intimă, sărut, îmbrățișare ori altceva asemănător. Dacă sărută fără să elimine spermă, nu datorează nimic.

Al treilea: mâncarea și băutura, adică introducerea hranei ori a băuturii în interiorul trupului, fie prin gură, fie prin nas, oricare ar fi felul alimentului ori al băuturii. Celui care postește nu-i este îngăduit să inhaleze fumul de tămâie astfel încât să-i ajungă în interiorul trupului, deoarece fumul este materie. Nu este însă nimic rău să simtă mirosuri plăcute.

Al patrulea: ceea ce ține locul mâncării ori al băuturii, precum injecțiile nutritive care înlocuiesc hrana și băutura. Cele nenutritive nu întrerup postul, fie că sunt administrate în venă, fie în mușchi.

Al cincilea: scoaterea sângelui prin ventuze, ḥijāmah. Prin analogie intră aici flebotomia și procedurile asemănătoare, care au asupra trupului un efect precum al ventuzelor. Scoaterea unei cantități mici de sânge pentru analize ori altceva asemănător nu întrerupe însă postul, deoarece nu slăbește trupul așa cum o fac ventuzele.

Al șaselea: provocarea vărsăturii, adică eliminarea voită a hranei ori a băuturii aflate în stomac.

Al șaptelea: apariția sângelui menstruației ori al lăuziei.

Aceste lucruri nu întrerup postul decât dacă sunt îndeplinite trei condiții.

1. Omul cunoaște rânduiala și cunoaște timpul.
2. Își amintește că postește.
3. Acționează de bunăvoie.

Dacă, de pildă, i se aplică ventuze crezând că acestea nu întrerup postul, postul lui este valid, deoarece nu cunoștea rânduiala. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾

Nu aveți păcat pentru ceea ce greșiți fără voie, ci pentru ceea ce inimile voastre fac cu bună știință.

Coranul 33:5

Și a spus:

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا﴾

Domnul nostru, nu ne trage la răspundere dacă uităm ori greșim!

Coranul 2:286

Allah a spus: *„Am împlinit aceasta."*

În cele două Ṣaḥīḥuri se relatează că ʿAdī ibn Ḥātim, Allah să fie mulțumit de el, a pus sub pernă două funii, una neagră și una albă. Mânca și se uita la ele, iar când a putut s-o deosebească pe una de cealaltă, s-a oprit din mâncat, crezând că acesta este înțelesul cuvintelor Preaînaltului:

﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلْخَيْطُ ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ﴾

până când firul alb se deosebește pentru voi de firul negru

Coranul 2:187

Apoi l-a înștiințat pe Profet, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, iar el i-a spus: *„Este vorba numai despre albeața zilei și întunecimea nopții."* Nu i-a poruncit să repete postul.[7]

Dacă cineva mănâncă socotind că zorile nu s-au ivit ori că soarele a apus, apoi descoperă contrariul, postul său este valid, fiindcă nu cunoștea timpul. În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Asmāʾ bint Abī Bakr, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: *„Am întrerupt postul într-o zi înnorată, pe vremea Profetului, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, apoi soarele a apărut."*[8]

Dacă recuperarea ar fi fost obligatorie, Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, ar fi lămurit-o, deoarece prin el Allah a desăvârșit religia. Dacă ar fi lămurit-o, companionii ar fi transmis-o, deoarece Allah S-a îngrijit de păstrarea religiei. De vreme ce companionii nu au transmis-o, știm că nu este obligatorie. În plus, importanța ei ar fi dat toate motivele să fie transmisă, așa încât nu ar fi putut fi trecută cu vederea.

Dacă omul mănâncă uitând că postește, postul său nu se întrerupe, potrivit cuvintelor Profetului, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace: *„Cel care uită că postește și mănâncă ori bea să-și ducă postul la capăt, căci Allah l-a hrănit și i-a dat să bea."*

---

7 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, capitolul despre cuvintele lui Allah Preaînaltul: „Mâncați și beți până când se deosebește pentru voi firul…", nr. 1916; și de Muslim, Cartea postului, capitolul despre începutul postului la ivirea zorilor, nr. 1090.

8 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, capitolul despre cel care întrerupe postul în Ramaḍān, apoi soarele apare, nr. 1959.

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[9]

Dacă este silit să mănânce, dacă își clătește gura și apa îi ajunge fără voie în stomac, dacă își pune picături în ochi și acestea îi ajung în interiorul trupului ori dacă are în somn un vis care duce la eliminarea spermei, postul lui rămâne valid în toate aceste situații, deoarece ele se petrec fără voia lui.

Folosirea siwākului nu întrerupe postul. Dimpotrivă, ea este Sunnah atât pentru cel care postește, cât și pentru ceilalți, în orice moment, la începutul și la sfârșitul zilei. Celui care postește îi este îngăduit să facă ceea ce-i ușurează căldura puternică și setea, de pildă să se răcorească folosind apă ori altceva asemănător. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, *„își turna apă pe cap din pricina setei, în timp ce postea”*.[10]

Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, și-a udat o haină și a pus-o pe el în timp ce postea. Aceasta este o parte a ușurinței pe care Allah o voiește pentru noi. Lui Allah I se cuvin lauda și recunoștința pentru binefacerea și înlesnirea Sa![11]

9 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, nr. 1933; și de Muslim, Cartea postului, capitolul despre mâncatul, băutul și raportul sexual al celui care uită, care nu-i întrerup postul, nr. 1155.

10 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea postului, capitolul despre cel care postește și își toarnă apă din pricina setei și despre tragerea apei adânc în nas, nr. 2365.

11 Al-Bukhārī a menționat-o fără întregul lanț de transmitere în Cartea postului, înaintea hadithului nr. 1930.

5 Rugăciunea tarāwīḥ

Tarāwīḥ este rugăciunea de noapte săvârșită în grup în Ramaḍān. Timpul ei este de după ʿishāʾ până la ivirea zorilor. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a îndemnat la rugăciunea de noapte din Ramaḍān, spunând: *„Celui care stă în rugăciune în Ramaḍān, cu credință și căutând răsplata, i se iartă păcatele de mai înainte."*[12]

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī se relatează de la ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, că Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, s-a rugat într-o noapte în moschee și câțiva oameni s-au rugat împreună cu el. În noaptea următoare s-a rugat din nou și oamenii s-au înmulțit. Apoi s-au adunat în a treia ori a patra noapte, dar el nu a ieșit la ei. Dimineața le-a spus: *„Am văzut ceea ce ați făcut. Nu m-a împiedicat să ies la voi decât teama că această rugăciune vă va fi impusă ca obligație."* Aceasta s-a petrecut în Ramaḍān.[13]

Sunnah este ca omul să se limiteze la unsprezece unități de rugăciune, încheind cu salām după fiecare două. Când ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, a fost întrebată cum era rugăciunea Profetului, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, în Ramaḍān, ea a spus: *„Nici în Ramaḍān, nici în afara lui nu depășea unsprezece unități."* Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[14]

---

12 Relatat de al-Bukhārī, Cartea credinței, capitolul despre rugăciunea voluntară din Ramaḍān ca parte a credinței, nr. 37, și Cartea rugăciunii tarāwīḥ, nr. 2009; și de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre îndemnul la rugăciunea de noapte în Ramaḍān, nr. 759.

13 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de vineri, capitolul despre rostirea cuvintelor „acestea fiind spuse" în predică, după laudă, nr. 924, și Cartea rugăciunii tarāwīḥ, nr. 2012; și de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor și a scurtării ei, capitolul despre îndemnul la rugăciunea de noapte în Ramaḍān, adică tarāwīḥ, nr. 761.

14 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de noapte, capitolul despre rugăciunea Profetului noaptea în Ramaḍān și în afara lui, nr. 1147; și de

În al-Muwaṭṭaʾ se relatează de la Muḥammad ibn Yūsuf — un transmițător de încredere, cu memorie temeinică —, de la al-Sāʾib ibn Yazīd — care era companion —, că ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, le-a poruncit lui Ubayy ibn Kaʿb și Tamīm al-Dārī să conducă oamenii în unsprezece unități de rugăciune.[15] Dacă depășește unsprezece unități, nu este nimic rău. Întrebat despre rugăciunea de noapte, Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Câte două, câte două. Dacă unul dintre voi se teme de ivirea dimineții, să facă o singură unitate, care să dea un număr impar rugăciunii săvârșite."

Relatat în cele două Ṣaḥīḥuri.[16]

Totuși, păstrarea numărului transmis prin Sunnah, cu liniște și o durată prelungită care să nu-i împovăreze pe oameni, este mai bună și mai deplină.

Graba exagerată practicată de unii este împotriva celor legiuite. Dacă duce la neîmplinirea unei obligații ori a unui stâlp al rugăciunii, o face nevalidă.

Mulți imami nu păstrează liniștea în rugăciunea tarāwīḥ, iar aceasta este o greșeală. Imamul nu se roagă numai pentru sine, ci pentru sine și pentru ceilalți. El este asemenea unui ocrotitor, care trebuie să facă ceea ce este mai folositor. Învățații au arătat că este nerecomandat ca imamul să se grăbească atât încât cei care îl urmează să nu poată împlini ceea ce le este obligatoriu.

Oamenii trebuie să se îngrijească de săvârșirea acestei rugăciuni și să nu o piardă mergând de la o moschee la alta. Celui care se roagă împreună cu imamul până când acesta încheie i se scrie rugăciunea unei nopți, chiar dacă apoi doarme în patul său.

Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor și a scurtării ei, capitolul despre rugăciunea de noapte și numărul unităților săvârșite de Profet, nr. 738.

15 Relatat de Mālik în al-Muwaṭṭaʾ, Timpurile rugăciunii, capitolul despre ceea ce s-a transmis referitor la rugăciunea de noapte în Ramaḍān, 1/110, nr. 280.

16 Relatat de al-Bukhārī, Capitolele despre witr, capitolul despre ceea ce s-a transmis referitor la witr, nr. 990; și de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor și a scurtării ei, capitolul despre rugăciunea de noapte câte două unități și despre o unitate witr la sfârșitul nopții, nr. 749.

Nu este nimic rău ca femeile să participe la rugăciunea tarāwīḥ dacă nu există primejdia ispitei, cu condiția să iasă îmbrăcate cuviincios, fără să-și arate podoabele și fără parfum.

6 Zakātul și foloasele sale

Zakātul este una dintre obligațiile Islamului și unul dintre stâlpii săi, cel mai important după cele două mărturisiri de credință și rugăciune. Obligativitatea lui este dovedită de Cartea lui Allah Preaînaltul, de Sunnah Trimisului Său și de consensul musulmanilor. Cel care îi neagă obligativitatea este un necredincios apostat de la Islam. I se cere să se căiască; dacă se căiește, este primit, iar dacă nu, este ucis. Cel care îl reține din zgârcenie ori îl micșorează cu ceva face parte dintre cei nedrepți, care merită pedeapsa lui Allah Preaînaltul. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ هُوَ
خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا۟ بِهِۦ يَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

Să nu creadă cei care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din harul Său că aceasta este bine pentru ei! Dimpotrivă, este rău pentru ei. Ceea ce au reținut cu zgârcenie le va fi pus în jurul gâtului în Ziua Învierii. A lui Allah este moștenirea cerurilor și a pământului, iar Allah este Binețiutor a ceea ce faceți.

Coranul 3:180

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Celui căruia Allah i-a dăruit avere, dar nu i-a plătit zakātul, averea îi va fi înfățișată în Ziua Învierii ca un șarpe chel cu două pete, care i se va încolăci în jurul gâtului. Apoi îl va apuca de cele două colțuri ale gurii și va spune: «Eu sunt averea ta! Eu sunt comoara ta!»”[17]

Shujāʿ înseamnă șarpe mascul, iar aqraʿ este cel a cărui piele de pe cap a rămas golașă din pricina mulțimii veninului. Preaînaltul a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ
لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ﴾

Celor care strâng aur și argint și nu le cheltuiesc pe calea lui Allah vestește-le o pedeapsă dureroasă! În Ziua în care acestea vor fi încinse în Focul Gheenei și li se vor înfiera cu ele frunțile, coastele și spinările: „Aceasta este ceea ce ați strâns pentru voi înșivă! Gustați ceea ce ați strâns!”

Coranul 9:34-35

17 Relatat de al-Bukhārī, Cartea zakātului, capitolul despre păcatul celui care reține zakātul, nr. 1403.

În Ṣaḥīḥ Muslim, Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Orice stăpân de aur ori argint care nu le plătește dreptul, când va veni Ziua Învierii, va avea făcute din ele plăci de foc. Acestea vor fi încinse în Focul Gheenei și cu ele îi vor fi înfierate coastele, fruntea și spinarea. De fiecare dată când se vor răci, vor fi încinse din nou, într-o zi a cărei durată este de cincizeci de mii de ani, până când se va judeca între robi."[18]

Zakātul are numeroase foloase religioase, morale și sociale. Le menționăm pe cele de mai jos.

Foloase religioase

1. El reprezintă împlinirea unui stâlp al Islamului, de care depinde fericirea robului în această viață și în Viața de Apoi.

2. Îl apropie pe rob de Domnul său și îi sporește credința, asemenea tuturor faptelor de ascultare.

3. Împlinirea lui aduce o mare răsplată. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَمْحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرْبِي ٱلصَّدَقَٰتِ﴾

Allah nimicește dobânda și face să sporească milosteniile.

Coranul 2:276

18 Relatat de Muslim, Cartea zakātului, capitolul despre păcatul celui care reține zakātul, nr. 987.

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَاْ فِيٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرْبُواْ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ﴾

Ceea ce dați cu dobândă, pentru a spori în averile oamenilor, nu sporește la Allah. Dar ceea ce dați ca zakāt, dorind Fața lui Allah, aceia sunt cei care își înmulțesc răsplata.

Coranul 30:39

Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Cine dă milostenie cât o curmală dintr-un câștig bun — iar Allah nu primește decât ceea ce este bun —, Allah o primește cu Dreapta Sa, apoi o face să crească pentru cel care a dat-o, așa cum unul dintre voi își crește mânzul, până când ajunge asemenea unui munte."

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[19]

4. Allah șterge păcatele prin el. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus: *„Milostenia stinge păcatul așa cum apa stinge focul."*[20]

Prin *„milostenie"* se înțeleg aici atât zakātul, cât și milostenia voluntară.

19 Relatat de al-Bukhārī, Cartea zakātului, capitolul despre milostenia dintr-un câștig bun, nr. 1410; și de Muslim, Cartea zakātului, capitolul despre primirea milosteniei din câștigul bun și sporirea ei, nr. 1014.

20 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea credinței, capitolul despre sfințenia rugăciunii, nr. 2616, care l-a numit bun și autentic; de Ibn Mājah, Cartea încercărilor, capitolul despre stăpânirea limbii în timpul încercărilor, nr. 3973; și de Aḥmad, 3/321.

Foloase morale

1. Zakātul îl alătură pe cel care îl plătește celor generoși, îngăduitori și darnici.

2. Îl face să arate milă și compasiune față de frații săi lipsiți de mijloace, iar celor milostivi Allah le arată milă.

3. Se vede că ajutorarea musulmanilor prin bani și prin osteneala trupului lărgește pieptul, înveselește sufletul și îl face pe om iubit și cinstit, potrivit folosului pe care îl aduce fraților săi.

4. Zakātul curățǎ purtarea celui care îl dă de zgârcenie și lăcomie. Preaînaltul a spus:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا﴾

Ia din averile lor o milostenie prin care să-i cureți și să-i purifici!

Coranul 9:103

Foloase sociale

1. Zakātul împlinește nevoile săracilor, care alcătuiesc marea majoritate în cele mai multe țări.

2. Îi întărește pe musulmani și le înalță rangul. De aceea, una dintre destinațiile zakātului este jihādul pe calea lui Allah, după cum vom arăta, dacă voiește Allah Preaînaltul.

3. Înlătură ura și resentimentele din inimile săracilor și nevoiașilor. Când îi văd pe bogați bucurându-se de averi, fără ca ei să primească din ele nici puțin, nici mult, cei săraci pot ajunge să-i urască și să le poarte dușmănie, fiindcă nu le-au fost recunoscute drepturile și nu le-a fost împlinită nevoia. Dacă, la sfârșitul fiecărui an, bogații le dau ceva din averile lor, aceste sentimente dispar și apar afecțiunea și buna înțelegere.

4. Zakātul face să sporească averile și să se înmulțească binecuvântarea lor. Într-un hadith, Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus: *„Milostenia nu micșorează averea."*[21]

21 Relatat de Muslim, Cartea bunătății și a legăturilor de rudenie, capitolul despre încurajarea iertării și smereniei, nr. 2588; de al-Tirmidhī, Cartea bunătății și a legăturilor de rudenie, nr. 2029; și de Aḥmad, 2/235.

Cu alte cuvinte, chiar dacă milostenia scade averea ca număr, nu-i scade binecuvântarea și sporirea viitoare. Dimpotrivă, Allah o înlocuiește și binecuvântează averea celui care a dat-o.

5. El lărgește circulația averilor. Când o parte din bani este cheltuită, cercul folosirii lor se mărește și numeroși oameni beneficiază de ei. Lucrurile stau altfel când banii circulă numai între bogați, iar săracii nu primesc nimic.

Toate aceste foloase arată că zakātul este necesar îndreptării omului și a societății. Slăvit să fie Allah, Atoateștiutorul, Cel Înțelept!

Bunurile pentru care se datorează zakātul

Zakātul se datorează pentru anumite bunuri, printre care aurul și argintul, cu condiția atingerii nișābului. Pentru aur, acesta este de unsprezece guinee saudite și trei șeptimi de guinee; pentru argint, de cincizeci și șase de riyāli saudiți de argint sau echivalentul lor în bancnote. Suma datorată este un sfert dintr-o zecime, adică 2,5%. Nu există deosebire între aurul și argintul sub formă de monede, metal neprelucrat ori bijuterii.

Prin urmare, zakātul este obligatoriu pentru bijuteriile de aur și argint ale femeii, dacă ating nișābul, chiar dacă le poartă sau le împrumută altora spre folosire. Dovezile care impun zakātul pentru aur și argint sunt generale, fără această deosebire. În plus, există hadithuri care arată în mod deosebit obligativitatea zakātului pentru bijuterii, chiar dacă sunt purtate.

Un exemplu este relatarea lui ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de amândoi: *„O femeie a venit la Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, împreună cu fiica sa, care purta la mână două brățări groase de aur. El a întrebat-o: «Plătești zakātul pentru acestea?» Ea a răspuns: «Nu.» El a spus: «Te-ai bucura ca Allah să-ți pună în locul lor, în Ziua Învierii, două brățări de foc?» Ea le-a scos, le-a pus înaintea Profetului, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, și a spus: «Sunt pentru Allah și pentru Trimisul Său.»”* În Bulūgh al-marām

se spune: *„L-au relatat cei trei, iar lanțul său este puternic.”*[22]

Aceasta este și calea mai prevăzătoare, iar ceea ce este mai prevăzător are întâietate.

Printre bunurile pentru care se datorează zakātul se află mărfurile comerciale: orice este destinat comerțului — proprietăți, automobile, animale, țesături și celelalte feluri de avere. Suma datorată este un sfert dintr-o zecime, adică 2,5%. La împlinirea anului, proprietarul le evaluează la prețul lor de atunci și plătește 2,5% din această valoare, fie că ea este mai mică, mai mare ori egală cu prețul de cumpărare.

Cât despre proprietăți, automobile, utilaje și altele asemenea, pregătite pentru nevoile proprii ori pentru închiriere, nu se datorează zakāt pentru ele. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Musulmanului nu-i este cerută milostenie pentru robul său ori pentru calul său.”[23]

Zakātul se datorează însă pentru venitul din chirie după împlinirea anului și pentru bijuteriile de aur și argint, după cum s-a arătat.

22 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea zakātului, capitolul despre comoară și zakātul bijuteriilor, nr. 1563; de al-Tirmidhī, Capitolele zakātului, capitolul despre zakātul bijuteriilor, nr. 637; și de al-Nasāʾī, Cartea zakātului, capitolul despre zakātul bijuteriilor, nr. 2479.

23 Relatat de al-Bukhārī, Cartea zakātului, capitolul că musulmanul nu datorează milostenie pentru robul său, nr. 1464; și de Muslim, Cartea zakātului, capitolul că musulmanul nu datorează zakāt pentru robul și calul său, nr. 982.

7 Cei care pot primi zakātul

Cei îndreptățiți la zakāt sunt categoriile către care acesta este îndreptat. Allah Preaînaltul Însuși le-a lămurit, spunând:

﴿إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱلْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا
وَٱلْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَٱلْغَٰرِمِينَ وَفِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبْنِ
ٱلسَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

Milosteniile sunt numai pentru săraci, pentru nevoiași, pentru cei însărcinați cu strângerea lor, pentru cei ale căror inimi trebuie apropiate, pentru eliberarea robilor, pentru cei împovărați de datorii, pe calea lui Allah și pentru călătorul rămas fără mijloace. Aceasta este o obligație rânduită de Allah. Allah este Atoateștiutor, Înțelept.

Coranul 9:60

Acestea sunt opt categorii.

Prima: săracii, cei care nu găsesc decât puțin din cele necesare traiului, mai puțin de jumătate. Dacă omul nu are cu ce să se întrețină pe sine și familia sa nici pentru o jumătate de an, este sărac. I se dă cât să-i ajungă lui și familiei sale pentru un an.

A doua: nevoiașii, cei care au jumătate sau mai mult din cele necesare traiului, dar nu cât să le ajungă pentru un an întreg. Li se completează cheltuielile anului.

Dacă un om nu are bani, dar are o altă sursă — o meserie, un salariu ori un venit din exploatarea unui bun — care îi împlinește nevoile, el nu primește din zakāt. Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a spus:

„Nu are parte din el nici bogatul, nici omul puternic care își poate câștiga traiul."[24]

A treia: cei însărcinați cu strângerea zakātului. Sunt cei desemnați de conducătorul statului să-l adune de la cei care îl datorează, să-l împartă celor îndreptățiți, să-l păstreze și să se ocupe de celelalte sarcini ale administrării sale. Li se dă din zakāt potrivit muncii lor, chiar dacă sunt bogați.

A patra: cei ale căror inimi trebuie apropiate. Sunt căpeteniile triburilor a căror credință nu este puternică. Li se dă din zakāt pentru ca această credință să se întărească, astfel încât să cheme la Islam și să fie pilde bune.

Dacă un om este slab în practicarea Islamului, dar nu este o căpetenie ascultată, ci un om de rând, i se dă din zakāt ca să i se întărească credința?

Unii învățați consideră că i se dă, deoarece folosul religiei este mai mare decât folosul trupului. Dacă este sărac, primește hrană pentru trup; hrănirea inimii sale prin credință are un folos și mai mare. Alți învățați consideră că nu i se dă, deoarece întărirea credinței sale aduce un folos individual, care îl privește numai pe el.

A cincea: eliberarea robilor. Aici intră cumpărarea robilor din zakāt și eliberarea lor, ajutorarea celor care au încheiat contracte pentru a-și răscumpăra libertatea și eliberarea prizonierilor musulmani.

A șasea: cei împovărați de datorii. Sunt datornicii care nu au cu ce să-și achite datoriile. Li se dă cât să le plătească, fie că sunt mici ori mari, chiar dacă au îndeajuns pentru hrană. Dacă, de

24 Relatat de Aḥmad, 4/224; de Abū Dāwūd, Cartea zakātului, capitolul despre cei cărora li se dă milostenie, nr. 1633; și de al-Nasā'ī, Cartea zakātului, capitolul despre cererea omului puternic care își poate câștiga traiul, nr. 2598.

pildă, un om are un venit care îi asigură hrana lui și familiei sale, dar are o datorie pe care nu o poate achita, i se dă din zakāt cât să o plătească.

Nu este însă îngăduit ca omul să-i șteargă datoria debitorului său sărac și să socotească aceasta drept zakāt.

Învățații au avut păreri diferite când debitorul este părintele ori copilul celui care dă zakātul: i se poate da pentru a-și plăti datoria? Părerea corectă este că se poate.

Cel care dă zakātul poate merge la creditor și îi poate achita ceea ce i se datorează, chiar fără știrea debitorului, dacă știe că debitorul nu poate plăti.

A șaptea: pe calea lui Allah, adică jihādul pe calea lui Allah. Luptătorilor li se dă din zakāt cât le este necesar pentru jihādul lor și se pot cumpăra din zakāt mijloacele pentru jihād pe calea lui Allah.

Din calea lui Allah face parte și cunoașterea Legii. Celui care o studiază i se dă cât să poată învăța, pentru cărți și altele, exceptând cazul în care are avere din care și le poate procura.

A opta: călătorul rămas fără mijloace, a cărui călătorie a fost întreruptă. I se dă din zakāt cât să poată ajunge în localitatea sa.

Aceștia sunt cei îndreptățiți la zakāt, pe care Allah Preaînaltul i-a menționat în Cartea Sa. El a arătat că aceasta este o obligație rânduită de El, izvorâtă din știință și înțelepciune. Allah este Atoateștiutor, Înțelept.

Nu este îngăduit ca zakātul să fie cheltuit în alte scopuri, precum construirea moscheilor ori repararea drumurilor, deoarece Allah i-a menționat pe cei îndreptățiți în mod limitativ. O enumerare limitativă exclude aplicarea rânduielii în afara celor enumerate.

Dacă cercetăm aceste destinații, înțelegem că unii au ei înșiși nevoie de zakāt, iar de alții au nevoie musulmanii. Astfel, cunoaștem măsura înțelepciunii din impunerea zakātului: clădirea unei societăți drepte, întregite, cu sprijin reciproc, pe cât este cu putință. Islamul nu a neglijat averile și nici foloasele ce pot fi clădite prin ele. Nu a lăsat sufletelor lacome și zgârcite libertatea de a-și urma zgârcenia și poftele, ci este cel mai mare îndrumător

către bine și îndreptător al comunităților. Laudă lui Allah, Domnul lumilor!

8 Zakāt al-fiṭr

Zakāt al-fiṭr este o obligație impusă de Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, la încheierea postului din Ramaḍān. ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus:

„Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a impus zakāt al-fiṭr la încheierea Ramaḍānului pentru musulman: rob sau om liber, bărbat sau femeie, copil sau adult."

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[25]

Ea constă într-un ṣāʿ dintr-un aliment de bază pentru oameni. Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Pe vremea Trimisului lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, dădeam în ziua de fiṭr un ṣāʿ de hrană. Hrana noastră era orzul, stafidele, brânza uscată și curmalele."* Relatat de al-Bukhārī.[26]

Nu este îndeplinită prin bani, mobilier, îmbrăcăminte, furaje pentru animale, bunuri sau altele asemenea, deoarece aceasta se împotrivește celor poruncite de Profet, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace. El a spus: *„Cine face o faptă care nu este potrivită poruncii noastre, ea este respinsă"*, adică nu-i este primită.[27]

---

25 Relatat de al-Bukhārī, Cartea zakātului, capitolul despre milostenia de fiṭr pentru omul liber și rob, nr. 1511; și de Muslim, Cartea zakātului, capitolul despre zakāt al-fiṭr datorat de musulmani în curmale și orz, nr. 984.

26 Relatat de al-Bukhārī, Cartea zakāt al-fiṭr, capitolul despre milostenia dată înainte de sărbătoare, nr. 1510.

27 Menționat de al-Bukhārī fără întregul lanț de transmitere în Cartea ținerii de Carte și Sunnah, capitolul 20, și cu lanț complet, într-o altă formulare, în Cartea împăcării, nr. 2697; relatat de Muslim, Cartea judecăților, capitolul despre anularea hotărârilor neîntemeiate și respingerea lucrurilor născocite, nr. 1718; de Abū Dāwūd, Cartea Sunnei, nr. 4606; de Ibn Mājah, Introducere, nr. 14; și de Aḥmad, 2/146.

Măsura unui ṣāʿ este de două kilograme și patruzeci de grame de grâu bun. Aceasta este măsura ṣāʿului profetic prin care Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a stabilit cantitatea milosteniei de fiṭr.

Milostenia de fiṭr trebuie dată înainte de rugăciunea sărbătorii. Cel mai bine este să fie dată în ziua sărbătorii, înainte de rugăciune. Este valabilă dacă se dă numai cu una sau două zile înainte. După rugăciunea sărbătorii nu mai este valabilă, potrivit hadithului lui Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi: *„Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, a impus zakāt al-fiṭr ca purificare pentru cel care postește de vorbele deșarte și de vorbirea necuviincioasă și ca hrană pentru sărmani. Cine o dă înainte de rugăciune are un zakāt primit, iar cine o dă după rugăciune are o milostenie dintre milostenii."* Relatat de Abū Dāwūd și Ibn Mājah.[28]

Totuși, dacă omul nu află despre sărbătoare decât după rugăciune sau dacă, la timpul plății, se află într-un ținut pustiu ori într-o localitate în care nu există cineva îndreptățit să primească, este valabil să o dea după rugăciune, când poate să o facă.

Allah știe mai bine. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei și companionilor săi!

28 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea zakātului, capitolul despre zakāt al-fiṭr, nr. 1609; de Ibn Mājah, Cartea zakātului, capitolul despre milostenia de fiṭr, nr. 1827; și în al-Mustadrak al lui al-Ḥākim, 1/409. Al-Ḥākim l-a socotit autentic, iar al-Dhahabī a fost de acord.

Glosar

Ṣāʿ صاع
Măsură de volum folosită în rânduielile alimentelor. Autorul indică în această lucrare echivalentul său de greutate pentru grâu bun.

Ḥijāmah الحجامة
Scoaterea sângelui prin aplicarea ventuzelor.

Nișāb النصاب
Pragul de avere de la care se datorează zakātul, dacă sunt împlinite celelalte condiții.

Tarāwīḥ التراويح
Rugăciunea de noapte săvârșită în grup în Ramaḍān.

Witr الوتر
Rugăciunea care încheie rugăciunile nopții cu un număr impar de unități.

Zakāt al-fiṭr زكاة الفطر
Milostenia obligatorie de la încheierea postului din Ramaḍān, tratată în ultimul capitol.

Bibliografie

1. Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn. Fuṣūl fī al-ṣiyām wa-l-tarāwīḥ wa-l-zakāh.
https://islamenc.com/ar/books/423

2. Coranul. Textul arab al citatelor: Tanzil Project, Uthmani 1.1, CC BY 3.0.
https://tanzil.net

3. Al-Bukhārī. Al-Ṣaḥīḥ.

4. Muslim. Al-Ṣaḥīḥ.

5. Abū Dāwūd. Al-Sunan.

6. Al-Tirmidhī. Al-Jāmiʿ.

7. Al-Nasāʾī. Al-Sunan.

8. Ibn Mājah. Al-Sunan.

9. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.

10. Mālik ibn Anas. Al-Muwaṭṭaʾ.

11. Al-Ḥākim. Al-Mustadrak.

12. Ibn Ḥajar al-ʿAsqalānī. Bulūgh al-marām.

Indice

argint 21, 22, 25, 26
aur 21, 22, 25, 26
bijuterii 25
bolnav 3, 8, 9, 10
călător 10, 11
ḥijāmah 13
milostenie 6, 23, 24, 26, 28, 32
ṣāʿ 8, 31, 32
tarāwīḥ 1, 17, 18, 19
witr 18
zakāt al-fiṭr 1, 31, 32

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Fuṣūl fī al-ṣiyām wa-l-tarāwīḥ wa-l-zakāh

POST, TARĀWĪḤ ȘI ZAKĀT

Opt capitole despre îndatoririle și înțelepciunea lunii Ramaḍān: postul, înlesnirile bolnavului și ale călătorului, lucrurile care îl întrerup, rugăciunea tarāwīḥ, zakātul și milostenia de fiṭr. Explicațiile Shaykhului Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn îmbină dovezile din Coran și Sunnah cu situații concrete.

Autor: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro